

ΕΤΟΣ 56ον

6 Ἀπριλίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (2862)

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὑπογραμμίζει γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό πώς «ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά καταργήσει μέ τόν θάνατό του αὐτόν πού ἐξουσίαζε τόν θάνατο, δηλαδή τόν διάβολο (Ἐβρ. 2,14). Καί ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή μιλάει ἀκριβῶς γιά μιὰ μάχη καί μιὰ νίκη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐναντία στόν διάβολο. Πάντοτε βέβαια, ἀλλά περισσότερο τώρα τή Μεγάλη Σαρακοστή, ὁ διάβολος στήνει τίς παγίδες του γιά νά θηρεύσει τόν ἄνθρωπο, τόν ἀγωνιζόμενο χριστιανό, πού δέν παύει νά εἶναι καί ἄνθρωπος μέ ἀδυναμίες!

Ὁ διάβολος εἶναι ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου

Ὁ διάβολος εἶναι ὁ ἀρχηγέτης τοῦ κράτους τῶν δαιμόνων· εἶναι πανοῦργος καί ψεύτης, καθὼς δέν ἴβει ποτέ τήν ἀλήθεια, τό δέ ψέμα εἶναι δική του ἐφεύρεση. Εἶναι ὄχι μόνο ὁ δημιουργός τῆς ἐχθρας, ἀλλά χαίρεται καί ἀναπαύεται στίς ἐχθρες ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Κάνει τόν ἄνθρωπο νά γίνει ἐχθρός καί πολεμῖος μέ τόν ἑαυτό του. Οἱ δαίμονες φέρνουν πάντα τήν καταστροφή, καθὼς εἶναι σκοτεινοί καί ἄγριοι. Ὁ διάβολος εἶναι «προσωπική» ὕπαρξη καί εἶναι ἴλαθος νά πιστεύουμε πώς εἶναι ἀπλά προσωποποίηση τοῦ κακοῦ. Ὡς ὕπαρξη πιστεύει στόν Θεό καί φρίττει (Ἰάκ. 2,19). Συνομιλεῖ μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό καί γνωρίζει πώς θά ἔρθει ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας του (Ματθ. 8,29). Τρέμει στήν παρουσία ἀγίων ἀνθρώπων ἢ λειψάνων Ἀγίων.

Ὅσοι τόν ἀκολουθοῦν εἶναι δοῦλοι του μέ τή θέλησή τους καί ὄσοι κάνουν τά ἔργα του γίνονται παιδιά του. Ὁ Θεός τόν ἔδιωξε ἀπό τή βασιλεία Του καί γυροφέρνει ὁ ἀλιτήριος σάν ἠσστής καί τύραννος. Ἐκεῖνος μία φορά ἀμάτησε καί ἀρκεῖ γιά πάντα· μέ τήν πειθῶ του προσπαθεῖ νά ὀδηγήσει τόν ἄνθρωπο στήν ἀμαρτία. Ἐκεῖνος μόνο ἐξαπατᾷ καί παρακινεῖ, ἐνῶ τήν ἀμαρτία τή διαπράττει ὁ ἄνθρωπος. Σκοτίζει τόν ἠλοισμό ὁ ὁποῖος δίνει τήν ἐντολή στό σῶμα τῆς διά-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. θ' 17-31)

Γενεά άπίστων;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καί λέγων· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλλalon καὶ ὄπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίξει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς Μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Ὡ γενεά ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάρaxεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· παιδιοθεν. Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγγισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό, Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεῦοντι. Καὶ εὐθέως κράxας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρῶνων ἔλεγε· Πιστεῦω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλλalon καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάxσω· Ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσελθῆς εἰς αὐτόν. Καὶ κράxαν, καὶ πολλὰ σπαράxαν αὐτόν, ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήxας αὐτόν τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἠθελεν ἵνα τις γνῶ. Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήxεται.

πραxης τῆς κάθε ἀμαρτίας. Ὁ διάβολος δὲν ἀμάρτησε σωματικά, γιατί εἶναι «ἄυλος». Ἐδῶ ἀκριβῶς βρῖσκεται ἡ διαφορά ἀνθρώπινης καὶ διαβολικῆς ἀμαρτίας: Στῆ διάπραξη μέ τό σῶμα.

Τά ὀνόματα τοῦ διαβόλου

Τό ὅτι δὲν εἶναι πονηρός ἀπό τῆ φύση του, ἀλλῆ ἀπό τὴν ἐλευθερία τῆς βούλησῆς του τά ἴδια τά ὀνόματά του φανερώνουν. Λέγεται διάβολος, γιατί διαβάλλει· κατηγορεῖ τὸν ἀνθρωπο στόν Θεό καὶ τὸν Θεό στόν ἀνθρωπο, ἀλλῆ καὶ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους. Δὲν ἦταν ἀπό τὴν ἀρχὴ λοιπόν κακός· τό κακό δὲν εἶναι κάτι τό φυσικό, αὐθύπαρκτο καὶ ἀγέννητο ὄν. Λέγεται καὶ «ἀντικείμενος», σατάν, ἐχθρός, γιατί χρησιμοποιεῖ πολλῆς μεθόδους νά ἐπιτύχει τὸν σκοπό του. Λέγεται ἰσχυρός, ὄχι γιατί εἶναι, ἀλλῆ γιατί ἐμεῖς τὸν κάνουμε· λέγεται πονηρός, γιά τὴν ὑπερβολὴ τῆς κακίας. Λέγεται κοσμοκράτορας, γιατί κυριαρχεῖ στοὺς πονηροὺς ἀνθρώπους, καὶ τέλος ἀποστάτης, γιατί ἀποστάτησε καὶ ἀπό ἄγγελος ἔγινε διάβολος σκοτεινός.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, κάποιος ἄνθρωπος προσῆλθε εἰς τόν Ἰησοῦν καί προσπίπτων εἰς τὰ πόδια του, τοῦ λέει: “Διδάσκαλε, σοῦ ἔφερα τόν υἱόν μου, πού ἔχει πνεῦμα ἄλαλον. Ὅπου τόν πιάσῃ, τόν ρίχνει κάτω καί ἀφρίζει καί τρίζει τὰ δόντια καί γίνεται ξερός. Καί εἶπα εἰς τούς μαθητάς σου νά τό βγάλουν ἀλλά δέν μπόρεσαν”. Αὐτός δέ ἀπεκρίθη, “Ὡ γενεά ἄπιστη, ἕως πότε θά εἶμαι μαζί σας, ἕως πότε θά σᾶς ἀνέχομαι; Φέρετέ τον σ’ ἐμέ”. Καί τοῦ τόν ἔφεραν. Καί μόλις τό πνεῦμα τόν εἶδε, ἀμέσως τόν συνετάραξε καί ἔπεσε εἰς τήν γῆν καί ἐκυλιότανε καί ἄφριζε. Καί ἐρώτησε τόν πατέρα του, “Πόσος καιρός εἶναι ἀπό τότε πού τοῦ συνέβη αὐτό;”. Αὐτός δέ εἶπε, “Από παιδικῆς ἡλικίας. Πολλές φορές καί στήν φωτιά τόν ἔρριξε καί στά νερά, διά νά τόν ἐξολοθρεύσῃ. Ἄλλ’ ἄν μπορῆς νά κάνῃς τίποτε βοήθησέ μας, σπλαγχνίσου μας”. Ὁ δέ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, “Ἐάν μπορῆς νά πιστέψῃς, ὅλα εἶναι δυνατά εἰς ἐκεῖνον πού πιστεῦει”. Τότε ἐφώναξε ἀμέσως ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ καί μέ δάκρυα εἶπε, “Πιστεύω, Κύριε, βοήθησε τήν ἀπιστίαν μου”. Ὅταν δέ ὁ Ἰησοῦς εἶδε ὅτι μαζεύεται κόσμος, ἐπέπληξε τό πνεῦμα τό ἀκάθαρτον καί τοῦ εἶπε, “Τό ἄλαλον καί κωφόν πνεῦμα, ἐγώ σέ διατάσσω, ἔβγα ἀπό αὐτόν καί νά μή μπῆς ποτέ πλέον μέσα του”. Αὐτό, ἀφοῦ ἐφώναξε καί τόν ἐσπάραξε δυνατά, ἐβγῆκε, τό δέ παιδί ἔγινε σάν νεκρός, ὥστε πολλοί νά λέγουν ὅτι πέθανε. Ἄλλ’ ὁ Ἰησοῦς τόν ἔπιασε ἀπό τό χέρι, τόν ἐσῆκωσε καί ἐστάθηκε ὄρθιος. Καί ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκε στό σπῆτι, τόν ἐρώτησαν οἱ μαθηταί του ἰδιαιτέρως, “Γιατί ἐμεῖς δέν μπόρεσαμε νά τό βγάλωμε;”. Καί αὐτός τοῦς εἶπε, “Τό γένος αὐτό δέν εἶναι δυνατόν νά βγῆ μέ κανένα ἄλλο μέσον παρά μέ προσευχήν καί νηστειάν”. Καί ὅταν ἔφυγαν ἀπό ἐκεῖ, ἐπερνούσαν διά τῆς Γαλιλαίας καί ὁ Ἰησοῦς δέν ἤθελε νά μάθῃ κανεῖς τίποτε, διότι ἐδίδασκε τούς μαθητάς του καί τοῦς ἔλεγε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά παραδοθῆ εἰς τὰ χέρια ἀνθρώπων καί θά τόν θανατώσουν καί ἀφοῦ θανατωθῆ, τήν τρίτην ἡμέραν θά ἀναστῆθῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Οἱ μεθοδεῖς τοῦ διαβόλου

Πολλοί εἶναι οἱ δρόμοι πού χρησιμοποιεῖ ὁ διάβολος γιά τόν σκοπό του. Στήνει παγίδες παντοῦ. Ποιά εἶναι τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ; Πονηρές ἐπιθυμίες, ἀκάθαρτοι ἠλοισμοί, ὀλέθρια πάθη, θυμός, κακολογία, φθόνος, ὀργή, μίσος, φιλαργυρία καί γενικά ἡ ραθυμία σέ ὅλες τῆς τίς μορφές καί ἐκδηλώσεις. Ἐάν καί πολλύπλοκες οἱ μεθοδεῖς του, ἐντούτοις ἀπευθείας οὔτε δελεάζει οὔτε ἐκβιάζει οὔτε ἀναγκάζει, ἀλλ’ ἰσχυρῶς μόνο ἀπατά! Ὅταν ἀποτυχαίνει, τότε πολεμᾷ τόν ἄνθρωπο μέ τὰ καλῆ του ἔργα καί τόν κάνει ἐγωιστή. Κι ὅταν κάποιος καυχηθεῖ γιά τό καλῶ πού κάνει, γίνεται ἀθλιότερος ὄλων.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος προσέχει, ὁ διάβολος δέν εἶναι αἷτιος κανενός κακοῦ. Γι’ αὐτό καί ὁ Θεός τόν ἀφήνει, γιατί καθιστᾷ νηφάλιο τόν ἄνθρωπο. Πάντα τιμωρεῖται ἐκεῖνος πού κάνει τήν ἁμαρτία κι ὄχι ἐκεῖνος πού ὠθεῖ σ’ αὐτήν. Ὁ διάβο-

6 Ἀπριλίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

«Ἰωάννου ὁσίου συγγραφῆος τῆς “Κλίμακος”, Εὐτυχίου πατρ. Κων/πόλεως († 582),
τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων († 344-47).

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Ἀπριλίου, Ε΄ τῶν Νηστειῶν.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

ἄλλοις ὅταν πειράζει τὸν ἄνθρωπο δὲν παρουσιάζεται αὐτοπροσώπως· χρησιμο-
ποιεῖ διάφορα πρόσωπα ἢ πλάσματα. Τὰ ἄλογα πού βάζει στό στόμα τους ὁμως
εἶναι δικά του. Ἀκόμα καί μέ τό πρόσχημα τῆς εὐηλθείας μπορεῖ νά παρασύρει
ἄρκετους, μέ ἀποτέλεσμα νά θλιβόνται γιά τίς ἀμαρτίες τους καί νά ὀδηγοῦνται
στίς ἀπόγνωση, πού εἶναι ἡ βλασφημία κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μέσα στόν δρόμο τοῦ Θεοῦ πού βαδίζει ὁ πιστός γιά τήν ἐν Χριστῷ τελειό-
τητα του, ἐκεῖ καί ὄχι ἀλλοῦ στήνει τίς παγίδες του. Συμπερασματικά πρέπει νά
σημειώσουμε ὅτι: πάντα ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά εἶναι ἐχθρικός ἀπέναντί του, πι-
κρός, ἄγριος καί ὄχι ἐπιεικής. Τόν ἑαυτό του δὲν ἀγαπᾷ ὁ διάβολος καί θά ἀγα-
πήσει τόν ἄνθρωπο; Τή σωτηρία του δὲν θέλει καί θά θελήσει τοῦ ἀνθρώπου;
Σύμμαχός μας στόν ἐναντίον του πόλεμο νά εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Δέν πρέπει νά πείθεται κανεῖς σέ τίποτε στόν διάβολο, ἀκόμα κι ἂν ἴσῃ κάτι
ἀληθινό. Ἀμήν.

† Α. Χ.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «**Βραδινές περιπλανήσεις**»,
Ἡμερικὴ ἐκπομπή πού ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ἡ ραδιοφωνικὴ
ὀμάδα τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
Συντονίζει ὁ π. Ἀντώνιος Καλλιγέρης. Κάθε Πέμπτη στίς 22:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κά-
θε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό
Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ
ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm